

Talsmand for ved Lovforslagets Fremsættelse, kunnet tiltræde. Derfor kan det ærede Medlem Hr. Holstein ikke som Grundlag for sin Afstemning holde sig til Begrundelsen i Lovforslaget ved dettes Fremsættelse.

At det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen nu ud fra denne Plads sender en stærk Ros over min ærede, desværre for tidligt afdøde Forgænger — det kan jeg ikke have noget som helst imod, jeg under afdøde Indenrigsminister Berg alle de Lovord fra socialdemokratisk Side, som man vil udøse over ham. Jeg mener, at han har i fremtrædende Grad fortjent dem. Han besad en betydelig social Indsigt og megen social Forstaaelse. Men jeg har ved tidligere Lejlighed sagt — hvad jeg ogsaa vil sige her i Dag —, at det er kun beklageligt, at den afdøde ikke fik Lejlighed til selv at høre en Dom fra socialdemokratisk Side over hans Virksomhed, som staar i saa skarpt Modsætningsforhold til den Dom, man fældede over ham, medens han levede, som Tilfældet er. Her kan slet ikke være Tale om, at der igennem de stillede Ændringsforslag skulde være begaaet nogen Illoyalitet overfor Oppositionspartierne. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard siger: Ja vel, vi indgik nok Overenskomster i Krigstiden og Aarene nærmest derefter paa Arbejdsløshedslovgivningens Omraade, og der blev hurtigt derefter paa ny fremsat Forslag om Ændring i disse Overenskomster, men om disse Forslag opnaaede man altid Enighed. Men Grunden var jo den, at man havde en Opposition den Gang, som virkelig tog sagligt paa de Spørgsmaal, der blev forelagt. Thi hvad er det, der er Tilfældet her? Det er ganske simpelt det, at man fra begge Oppositionspartiernes Side erkender, at den Ordning, vi i Øjeblikket har, er ufyldstgørende, har vist sig ude af Stand til at virke efter dens Hensigt, men til Trods for denne Erkendelse siger man dog: Lad os ikke gøre noget ved Sagen, men henvis den til fornyet Forhandling indenfor den Forsamling, som igennem et Aar har forhandlet om denne Sag uden at kunne naa til noget som helst Resultat. Det er en politisk og ikke en saglig Betragtning, som dikterer de to Partier denne deres Stilling, og derfor kan de ikke bruge Udtrykket Illoyalitet overfor Flertalspartierne, naar disse søger en Ændring, som ogsaa Mindretalspartierne erkender nødvendig, gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard siger, at jeg burde have foretaget Foran-

staltninger gennem Politiet overfor Arbejdsgiverne for at sikre, at Tilmeldinger om Arbejdets Ophør tilgik Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne. Og jeg skulde saa meget mere, siger det ærede Medlem, have gjort det, som Henstillingen kom til mig den 16. December, og da var de Forhandlinger om Ændringer i Arbejdsløshedskortet, der førtes indenfor Nævnet, afsluttet. Hertil maa jeg sige, at vel var disse Forhandlinger afsluttet formelt, men reelt har de været ført igennem Samtaler om Sagen gennem hele Vinteren, og jeg har virkelig paa visse Tidspunkter, ogsaa paa Grund af Samtaler, som jeg personlig har ført om det uholdbare i at blive ved den nuværende Ordning, haft Grund til at tro, at et endeligt og positivt Resultat skulde kunne naas, inden det paa Rigsdagen foreliggende Lovforslag, som vi her har til anden Behandling, forlod Rigsdagen. Og derfor har jeg ment, at det var i denne Sags Interesse for dens fredelige Ordning til alle Sider, at der ikke blev gaaet frem efter Lovens Bogstav overfor en stor Kreds af Personer, som erklærede, at de var rede til at opfylde de Krav, der stilledes, men at de ikke havde saadanne Vilkaar indenfor deres Virksomhed, at Bestemmelserne var opfyldelige.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var igen inde paa sit Forslag angaaende „de tre smaa Mænd“ — det ærede Medlem brugte selv Udtrykket, saa jeg maa nok have Lov til at gentage det —, og det ærede Medlem sagde, at naar jeg ikke kan gaa med til det under Nr. 6 stillede Ændringsforslag, er det, fordi jeg er uden Forstaaelse af den Tanke, at det er de store Bedrifters Organisationsform, som betinger Arbejdsløsheden. Nej, at de store Bedrifters Organisationsform er en Faktor af den største Indfyldelse paa Arbejdsløshedens Tilstedeværelse og paa Ændringer i denne, det nærer jeg ikke nogen Tvivl om. Jeg deler ganske den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard her har fremført desangaaende, og det har jeg ogsaa givet Udtryk derigennem, at jeg for et Øjeblik siden herfra har udtalt, at de smaa Bedrifters Bidrag til Arbejdsløsheden utvivlsomt er mindre, end deres Arbejdertal i Forhold til det samlede Arbejdertal i Virkeligheden skulde angive. Men dette finder jeg dog ikke tilstrækkelig Basis for Fastsættelsen af den vilkaarlige Grænse, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard